

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 162/18
Люксембург, 25 октомври 2018 г.

Решение по дело T-122/17
Девин/EUIPO

ДЕВИН — име на български град, може да бъде регистрирано като марка на Съюза за минерална вода

Географското наименование остава на свободно разположение на третите лица не само за описателно използване, като рекламата на туризма в този град, но и като отличителен знак в случай на „основателна причина“ и на липса на вероятност от объркване

През януари 2011 г. дружеството „Девин“ АД получава от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) регистрация на словната марка на Европейския съюз „DEVIN“ („ДЕВИН“) за безалкохолни напитки.

През юли 2014 г. Хасковската търговско-промишлена палата подава до EUIPO искане за обявяване на недействителност на оспорваната марка.

С решение от 2 декември 2016 г. EUIPO констатира по същество, че българският град Девин е познат на широката общественост в България и на значителна част от потребителите в съседните страни, като Гърция и Румъния, по-специално като известен балнеологичен курорт, и че заинтересованите среди свързват името на този град с категорията стоки, обхванати от оспорваната марка, и в частност минералните води. Вследствие на това EUIPO обявява оспорваната марка за изцяло недействителна.

„Девин“ сезира Общия съд на Европейския съюз с искане за отмяна на решението на EUIPO.

С постановеното на днешна дата решение **Общият съд отменя решението на EUIPO.**

Най-напред Общият съд отбелязва по отношение на българския потребител, че макар той да разпознава думата „девин“ като географско наименование, изглежда съвсем неправдоподобно марката „ДЕВИН“ да не е придобила в България поне нормален отличителен характер, без дори да се разглежда въпросът за нейната репутация.

Що се отнася до средния гръцки и румънски потребител, Общият съд констатира, че наличието на „туристически профил в интернет“ само по себе си не е достатъчно, за да се докаже, че съответните потребители в чужбина познават даден малък град. На следващо място фактът, че град Девин има „машабна туристическа инфраструктура“, не дава основание да се направи извод, че такъв потребител би могъл да познава града извън границите или да направи пряка връзка с него.

Общият съд подчертава, че съсредоточавайки се неправилно върху чуждестранните туристи, по-специално гръцки или румънски, които посещават България или Девин, EUIPO не е отчела съвкупността от съответните потребители, която се състои от средния потребител от Съюза, по-специално от посочените държави членки. В тази насока Общият съд смята, че средният потребител на минерална вода и напитки в Съюза няма тясна специализация по география или по туризъм и няма конкретно доказателство, въз основа на което да може да се направи извод, че той възприема думата „девин“ като географско място в България.

По отношение на възможността третите лица свободно да ползват географското наименование Общият съд констатира, че съгласно законодателството и съдебната практика е допустимо описателното използване на наименованието „Девин“, за да се рекламира градът като туристическа дестинация, и че поради това оспорваната марка няма как да пречат икономическите усилия, положени с цел репутацията на термалните води на град Девин да се повишава и отвъд границите на България.

Общият съд припомня също, че правото на Съюза предвижда, в самата дефиниция на предоставеното с дадена марка изключително право, предпазни механизми, чиято цел е да защитят интересите на третите лица. От една страна, защитата на функцията на означение за произход на марката обхваща само използването ѝ за идентични или сходни стоки (или услуги) и изисква да е налице вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители, която се презумира в случай на двойна идентичност на знаците и на стоките. От друга страна, защитата на рекламната функция на марката с репутация обхваща и стоки, които не са сходни, но изисква да е налице вероятност от размиване или от паразитизъм, и освен това не се отнася до случаите на използване, за което има „основателна причина“. Следователно в настоящия случай името на град Девин остава на свободно разположение на третите лица не само за описателно използване, като рекламата на туризма в този град, но и като отличителен знак в случай на „основателна причина“ и на липса на вероятност от объркване.

Ето защо общият интерес да се запази възможността за свободно ползване на географско наименование като това на балнеоложкия град Девин може да бъде защитен чрез допускането на описателно използване на такива наименования и чрез предпазните механизми, ограничаващи изключителното право на притежателя на оспорваната марка, **без да е необходима отмяната на тази марка**. Според Общия съд именно този необходим баланс между правата на притежателите и интересите на третите лица позволява регистрацията на марки с произход от епонимно географско наименование, като марките на Съюза „VITTEL“ и „EVIAN“, при определени условия.

Общият съд заключава, че **EUIPO не е доказала, че средният потребител от Съюза, в частност гръцкият или румънският, разпознава в достатъчна степен град Девин**. Частта от потребителите на Съюза, които познават град Девин, трябва да се счита за незначителна. От това следва, че **EUIPO е допуснала грешка в преценката, като е заключила, че оспорваната марка е описателна за географски произход, що се отнася до средния потребител от съседни на България страни, а именно Гърция и Румъния, както и от всички останали държави — членки на Съюза**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Марката на Съюза има действие на цялата територия на Европейския съюз и съществува едновременно с националните марки. Заявката за регистрация на марка на Съюза се подава в EUIPO. Решенията на тази служба подлежат на обжалване пред Общия съд.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293.